

Tomkevičius F.
726 W. 18 st.

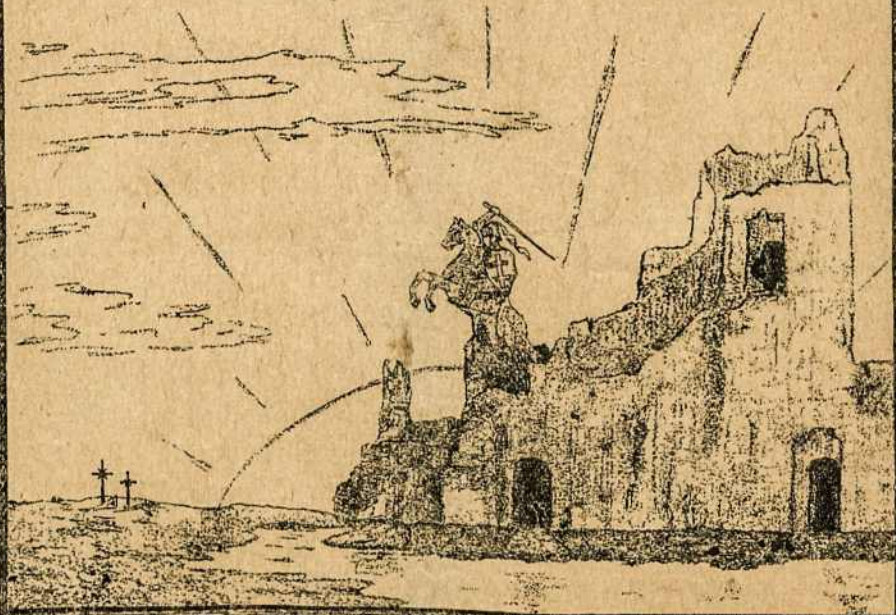
VYTIS

VASARIO 24 D.
1917 m.

Jaunimo

No. 3 (24)

Laikraštis

"VYTIS"
 Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,
 leidžia Lietuvos Vyčiai.
 Prenumerata:

Metams	\$1.50
Dusmečini75
Pavienis numerys7
I užrubežj metams	\$2.00

Laiškus ir pinigus siuskite:
"VYTIS"
 1800 W. 46th St. CHICAGO, ILL.

"VYTIS"
 (The Knight)
 Published twice a month, by the
 Lietuvos Vyčiai. (Knights of Lithuania).
 Subscription rates:

Yearly	\$1.50
6 months	\$.75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application
 All communications must be addressed:
"VYTIS"
 1800 W. 46th St., CHICAGO, ILL.

PHOTOGRAPHIC COPY

**L. VYČIŲ CENTRO VALDYBOS
ANTRAŠAL**

Dvas. Vadovas: Kun. H. J. Vaičiūnas,
3230 Auburn Ave., Chicago, Ill.
Pirm.: J. E. Karosas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Vice-Pirm.: O. Šargeliūtė,
108 Kent Lane, Wilkes-Barre, Pa.
Rašt.: Juozas B. Šaliūnas,
866 Bank St., Waterbury, Conn.
Izd.: P. Mulevičius,
6329 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill.
Izd. Globėjai:
Tamas Seimis,
27 Short St., Kingston, Pa.

M. Pivnickiūtė,
P. O. Box 374, Minersville, Pa.
F. A. Černiauskas,
348 Stanton St., Wilkes-Barre, Pa.
Literatiškoji Komisija:
Kun. F. Kemėšis,
50 W. Sixth St., So. Boston, Mass.
Kun. V. Dargis,
190 S. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.
A. Aleksandravičius,
66 Conclycia St., Brooklyn, N. Y.
Al. Račkus,
1516 So. 56th Ct., Cicero, Ill.
J. J. Ramanauskas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

L. VYČIŲ CHICAGOS APSKRICIO SUSIRINKIMAS.

Gerb. L. V. Chicagos ir apylinkės kuopos! Teiksitės prisijusti delegatus į susirinkimą, kuris atsibus Dievo Apveizdos parap. svetainėje, 4 d. kovo 2 v. po pietų.

Taipgi subruskite ir su pereito viso meto raportais! Valdyba laukia.

P. S. Užkvietinui ant susirinkimo specijališkų laiškų ne-laukite.

Senoji valdyba,
Pirm. **P. Baltutis**,
Rašt. **S. A. Daunoras**.

PASKOLŲ IR AUKŲ RINKIMUI BLANKŲ TURIME.

Kas gali ir nori pasidaruoti Sav. Vyčio labai renkant aukas ir paskolas, pranešame, kad turime pagaminę tam tikras blankas, kurios palengvins darbą. Blankų galima gauti "Vyčio" administracijoje: "Vytis", 1800 W. 46th st., Chicago, Ill.

LIETUVIS LAIKRODININKAS.

Kam reikia branzoletų laikrodžių neapsakomo mažumo, žirnio didumo, ilgai laikančių — įsitėmykite! Šituo amatu jau 12-tas metas užsiimu.

Adresuokite:

L. ŽIUKAS

210 York Str.,

BROOKLYN, N. Y.

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas III VASARIO. (FEB.) 29 d., 1917 m. No. 3 (24)

Entered as second class matter Oct 23, 1915, at the Post Office at Chicago, Ill., Under the Act of March 3, 1879.

NEPALIAUKIME DIRBĖ.

SAVAITINIO "VYČIO" REIKALAIS.

"Vyčio" num. 2-rame š. m. Liet. Vyčių išdininkas, p. P. Mulevičius, praneša, kad "Vyčio" paskolų fonde jau randasi \$765.00 (Dabar jau kur-kas daugiau. "V." red.). Galima iš tos linksmos naujienos pasidžiaugti. Iriamės išpalengva prie savo tikslo. Vyčiai savo prižadų neužmiršta ir energišškai prakilnų darbą varo pirmyn. Musų visų troškimu dabar yra kuogreičiausia savaitinį "Vytį" inkurti ir dar šiais metais galutinai Vyčių organizacijos reikalus sudrutinti. Kiekvienas Vytis ir Vytė lai rimtai pagalvoja, kur surasti dar 1,000 su virš dolerių, kad galima būtų "Vyčio" savaitraščio gyvavimą sudrutinti. Turėdami paskolų fonde \$2,000.00 ir matydami Vyčių ir plačios lietuvių katalikų visuomenės pritarimą, galėsime drąsiai pradėti pildyti kongreso nutarimus. Savaitinis laikraštis musų pasekmingesniai veikimui yra būtinais reikalingas. Jaunimo gyvenime susidarė tiek daug svarbių klausimų ir reikalų, kad juos apibudinti nebeužtenka mažo laikraštuko, bet reikia milžino, kuris tegalėtų milžiniškiems musų organizacijos siekiams atsakyti. Lietuvos Vyčiams prisieina šiandieną remtis su įvairių rūšių ir plauko priešais, kurie nuolatos kėsinaisi jaunųjų lietuvių sielą ir jausmus patraukti nublukusio gyvenimo verpetan, kur siaučia kerštas ir neapykanta. Tam reikia padaryti užtvanką, kuri musų jaunuomenę apsaugotų nuo pavojaus. Ta užtvanka gali būti Lietuvos Vyčių krikščioniška dora, išreikšta žodžiu ir mintimi skiltyse savo organo "Vyčio", kurs kas savaitę tas prakilnias mintis paskleis musų jaunimo tarpan. Sukruskime tad tobulinti savo organizaciją ir organą.

LIETUVOS VARGAI.

Kalėdinių dovanų Lietuvai Vyčiai ne kas-žin kiek sįmet sudėjo. Atsirado keletas geraširdžių kuopų ir pavienių asmenų, kurie gausiai aukojo, bet neskaitlingi budami, negalėjo daug priaukoti. Lietuvos liudnas padėjimas ir mūsų brolių ir sesučių vargai, rodos, visų širdis turėjo suminkštinti, plačiau amerikiečių kišenes atidaryti. Bet, matyt, ne visi savo priedermę suprato. Vienas pasitenkino užuojauta, antras pasigailėjimu ir Vyčių Fondas taip išpalengva kyla, kad mažai vilties yra, kad jis labai išsipustų, padidėtų. O gal tai tik spėliojimas. Gal Vyčiai dar sukurs ir parodys, ką jie gali. Štai, Bostono Vyčiai net suvirš 100 dolerių surinko, girdėti kitos kuopos dar žada rinkti, todėl sprensti apie Vyčių duosnumą dar negalima. Tautos Fondas Kalėdinių Fondų terminą dar patraukia toliau. Tokiu budu lauksime tolimesnių pasekmių ir tuomet savo džiaugsmus ar nuliudimus išreikšime. Abejoti apie Vyčių užuojautą Tėvynei negalima. Jie Lietuvos balsą girdi ir gelbės Ją, kiek tik jų spēkos leis.

— :: — :: —

LAVINKIME SAVO PAJĖGAS.

Kai-kurie jaunųjų dažnai dabar vieną svarbų klausimą svarsto: — kaip bus po karės? Ar grįžti į Tėvynę ir ten dirbti savo tautos naudai, ar pasilikti Amerikoje ir čia tarp svetimųjų sau guštą susukti. Tame klausime dar daug sveria apy-stovos, kokiose po karės atsidurs Lietuva. Jei ji bus laisva — plauks mūsų jaunimas Lietuvon, jei ir vėl spaus Lietuvą arai — mūsų privalumas sykiu su savaisiais vargti. Turime stiprią viltį visi, kad po šios baisios karės bus suteikta mažosioms Europos tautoms laisvė ir Lietuvai užtekės liuosybės aušra. Jei mūsų troškimai išsipildytų, grįžtume Lietuvon kelti savo močiutę iš vargų tvano, pasistengtume išlyginti griovius, išartus kanuolių; budavotume iširusių sodybų vietoj platesnius ir erdvesnius rumus; vienu žodžiu, keltume Lietuvą. Ant Amerikos lietuvių jaunimo pečių, rodos, guls sunkioji darbo našta. Jų pajėgos Lietuvai bus reikalingos ir nei vienas amerikietis nedrįs atsakyti savo paramos Močiutei - Tėvynei. Ar Lietuva bus laisva ar ne — jaunimo pareiga kovoti už Lietuvos neprigulmybę ir laisvei brėkstant prisirengti tapti laisvos šalies išmintingais piliečiais.

Susirinks po karės į Lietuvą išsiblaškęs lietuvų šeimyna. Daug naujų minčių, sumanymų kils. Reikės tą viską sutvarkyti ir apibendrinti. Taigi iš anksto reikia prisirengti prie milžiniško darbo, kuris mus, amerikiečius, laukia Lietuvoje. Ligšiol mes daugiausia domos kreipėme į sielos, proto išlavinimą ir budo išauklėjimą. Stengėmės užbėgti už akių visokioms nesveikoms mintims, nešamoms mūsų jaunimui laisvamųjų ir socialistų. Mūsų pastangos geras pasekmes davė. Šiandieną žymi Amerikos jaunimo dalis pasiliko sveika dvasiškai ir jei sugrįš Lietuvon, galime tvirtai jos darbu pasitikėti. Tuo žvilgsniu Lietuvai pavojaus nebus. Krikščioniška dvasia mūsų jaunomenėje tvirta ir jokios audros jos neįstengs iš mūsų jaunimo širdies išrauti. Bet, besirengiant grįžti į Lietuvą, turime atminti ir kitą begalo svarbų reikalą, tai mūsų jaunimo kuno lavinimą. Neužtenka turėti šviesų protą, sveikas mintis, bet sykių reikia savo raumenis išdirbti. Lietuvai po karės reikės pajėgų, kurios galėtų tvarkos pridaboti, būti galinga savo tautos išraiška. Jaunų stiprių vyrų, raudonveidžių lietuvaičių Tėvynė pasiges. Todėl Vyčiai ir turi pasirupinti kuno mankštinimo reikalais, kas jau ne syki buvo nurodyta, bet, dėja, vis dar to reikalo nesutvarkyta. Lenkai, čekai turi savo sakalus, kurie šiandieną jų tautoms yra svarbiausia reikšmė, mes lietuviai turime Vyčius, iš kurių daug ko tikimės, bet mūsų Vyčiai dar nepilnai yra prisirengę tapti Lietuvos piliečiais. O laikas jau rengties. Gal buti rytojūs mums suteiks tą, ko mes laukiame jau ilgus metus. Kaip bus nesmagu mums, kuomet pasijutę laisvais, negalėsime savo laisvės tinkamai sunaudoti. Reikalas mūsų jaunimą raginte ragina sukrusti prie lavinimo kuno ir lai Lietuvos Vyčiai tuojaus tuo reikalu pradeda rūpintis. Šiuo reikalu savo nurodymus siųskite "Vyčiui", kad plačiau jaunimas galėtų apie kuno lavinimą išgirsti. Turime savo tarpe net žinovų. Nesenai teko šnekėti su gerb. Dr. J. J. Bielskiu, kuris yra gerai susipažinęs su kuno mankštinimo sistema. Mielai sutiko duoti nurodymų, jei tik bus kas nors pradėta veikti. Atbuskime, Vyčiai ir Vytės, tobulindami dvasią, lavinkime ir kuno pajėgas.

J. E. Karosas,

L. Vyčių Pirmininkas.

APŪVALGA.

LIETUVIŲ DIENA — CIA - PAT.

Metinė lietuvių šventė — šv. Kazimiero diena (kovo 4) — čia-pat. Šiuosmet ji bus trečia tautine švente. Toje dienoje visų gerų lietuvių priedermė yra paaukoti Lietuvos reikalams ir prielankią širdį ir medžiaginę pašalpą paskirti. Ir ši trečioji tautinė šventė eina su tais pačiais liudnumais, kaip ir dvi pirmosios praėję. Musų tėvynė kenčia tuos pačius vargus ir nelaimes, kurias užrito ant jos krutinės ši baisioji karė. Ugnies ir dumų siena apsupta Lietuva, nežino, koks likimas jos laukia.

Todel musų rupeščiai ir pareigos šelpti, kiek išgalime, Lietuvos žmonės, budėti Tėvynės ateitį, toli gražu nepasibaigė. Reikia aukų ir spietimo pastangų, kad prašalinus bado pavojų nuo musų brolių, kad Lietuvai užtikrinus laimingą ateitį. Lai nei vienas lietuvis nenumoja ranka ant Lietuvos vargų, lai nepasiteisina, kad davęs keletą kartų, todel iš jo pakanka. Savo buvio nepabloginsime, nei malonumų nesumažinsime, jei toje dienoje — Tautos Dienoje — ant Lietuvos aukuro padėsime vienos dienos uždarbį. Geri tėvynainiai išmoko lengva širdimi aukoti dienos uždarbį, tokių reikia daugiau!

Lietuvių Dienoje tiks rengti blaivius, rimtus, netriukšmingus ir be pasilinksminimų vakarus, prakalbas, nuo jų pilną skiriant Tautos Fondui.

Ši trečioji lietuvių metinė šventė mums išpuola švesti nepraščiau už pirmąsias. Padirbėkime!

— :: — :: —

REMKIME NEPRIGULMYBĖS PETICIJĄ.

Šiame "V." numeryje patilpo Am. Lietuvių Tarybos atsisaukimas į visuomenę, kad remtų savo parašais lietuvių neprigulmybės peticiją.

Lietuviai senai neprigulmybės trokšta. Bet ligšiol žymiausia musų kuno dalis buvo tokiose aplinkybėse, kad viešai negalėjo plėtoti neprigulmybės minties. Ir viešas žodis ir visas kultūrinis judėjimas buvo kontroliuojamas svetimos valdžios.

Kilus dabartinei karei, nors nusimanėme, kad daug reiks nukentėti, bet tuo pačių metu savystovybės viltis stipriau mus apėmė. Galų gale aplinkybės taip susidarė, kad lietuyiams nėra reikalo slėpties su savo norais bei reikalavimais. Viena, kad tuos musų norus bei teises iškėlė aikštėn viena kariaujan-

ėiųjų pusių, kuri ligšiol turi ingijusi daugiau šansų išlaimėti karę, antra, kad nusimanome, jog mūsų teisių pripažinimas yra neišvengiamas dalykas. Nepripažins galingosios tautos mažesnėms tautelėms jųjų teisių savystoviai plėtoties, pasaulio tvarka vėl klibės, kol neišauks sekančios panašios suirutės.

Tą suprazdami, užtat drąsiau ir drąsiau imame kalbėti ir rengties prie Lietuvos neprigulmybės. Mes amerikiečiai veikiame išvien su Europos lietuviais. Kada sprendėme, kad negalima bus daugiau atsiekti, kaip tik autonomiją, apie tiek tik temanėme ir tiek tenorėjome. Bet su laiku įsitikrinome, kad pasitaiko proga daugiau tikėties — reikalaujame daugiau. Cia vėl veikiame išvien su europiečiais. Pereitų metų pavasaryje visų srovių veikėjai (dalyvavo ir Am. lietuvių atstovai), susirinkę Lausanoje, Šveicarijoje, apreiškė pasauliui, kad **Lietuva reikalauja pilnos politiškios neprigulmybės**. Aplinkybės ligšiol taip klostėsi, kad tą obalsį vis stiprino ir jo inkunijimą darė tikresniu.

Amerikos Lietuvių Taryba, kuri pirm kokių metų laiko, prisitaikindama tuolaikiniam Lietuvos autonomijos obalsiui, išleido peticiją, prašydama po jąją amerikiečių lietuvių parašų, dabar, sekdama Lietuvos neprigulmybės obalsį, peticijoje perkeitė pirmąjį obalsį — pastaruoju.

Kokiu tikslu išleista peticija, A. L. Taryba tai paaiškina atsišaukime.

Kuo didesnis skaičius jai pritaris ir padės savo parašus, tuo ji bus galingesnė, sudarys stipresnę balsą. Nebus laikas, sakysime, rengties prie to, kada reiks pasirodyti su savo reikalavimais. Padėti po peticija savo parašą nėra jokios baimės, o prie to verčia šventa mūsų pareiga, kaipo ieškotojų teisybės. Kas jau padėjo po peticija savo parašą, savo keliu tegu prikalbina ir kitus tą padaryti. Tegul nesiranda tokio lietuvio, kuris savo parašu nepaliudytų, jog jis nepritaria Lietuvos laisvei! Tame tiksle juk susiduria ilgų metų svajonės ir pastangos.

— :: — :: —

LIBERALŲ PASTANGOS.

Nepaisant į katalikų visuomenės nepritarimą sauvaliai šaukiamam Cent. Am. Liet. Komiteto susivažiavimui sausio 16 d. Brooklyne, liberalų vadai, budami tame komitete didžiu-

moje, vis-gi tokį susivažiavimą padarė. Dalyvavo jame ir keli katalikų atstovai, kurie pačioje pradžioje užreiškė, kad neimsią atsakomybės prieš visuomenę už susivažiavimo nutarimus.

Katalikų visuomenei nesvarbus šis susivažiavimas, nes sulyg visų srovių bendro nutarimo Wilkes-Barre susirinkime, C. A. L. Komiteto gyvavimas ir veikimas užsibaigs su likvidavimu Lietuvių Dienos darbo. Jei visos srovės būtų susitarusios C. A. L. Komitetą palaikyti ir ateityje, tada ir svarbą jam pripažintume. O kadangi liberalai Brooklyno susivažiavime nutarė komitetą ir jo veikimą palaikyti, tai aišku, kad jį pasisavino sau — savo srovei.

Katalikų visuomenė, be abejo, remis kaip ligšiol rėmė rimtai suorganizuotą ir daug jau Lietuvos šelpime nuveikusį Tautos Fondą. Jei kuriuose miestuose nėra Tautos Fondo skyrių, o ten yra jau užbaigę savo darbą Cent. A. Lietuvių Komiteto skyriai, patariama persiorganizuoti į Tautos Fondo skyrius. Kada bus daugiau įsiveikusių pajėgų, daugiau padarysime naudai Lietuvos ir nukentėjusių brolių. T. Fondo skyrių labai lengva suorganizuoti. Jei tik susiranda penki asmenys, aukaujantieji nemažiau po 1 dolerį į Tautos Fondą, jie gali sudaryti skyrių ir išsiimti iš Centro čarterį.

Katalikams ignoruojant liberalų pastangas, pastarųjų laikraščiai ištaškė daug tulžies ir uoliai apsikoliojo. Vienas liberalų šulų, p. S. Šimkus, paskelbė “Viešą Žodį”, kuriame apkaltina tris žymesnius katalikų veikėjus (kun.: F. Kemėšį, Pr. Augustaitį ir V. Bartušką) už ardymą vienybės ir už kitus, kaltintojo žvilgsniu, prasižengimus. Neginsime čia kaltinamųjų, tik pažymėsime blogą kaltintojo valią. Jis nenori, ar nedrįsta bakstelti savo ranka tos vietos, kur susistovėję piktosios dulkės, pudančios lietuvių kuną ir veikimą. Jautriam kaltintojui katalikų veikėjų geresni yra visi kiti, kurie demoralizuoja visuomenę. Turime liberalų vadų, kurie visą širdį ir pajėgas indeda į bedievybės platinimą. Ačių jiems, turime tokios mūsų visuomenėje medžiagos, iš kurios nei p. Šimkus nei už jį rimtesni neįstengtų nieko sulipinti. p. Šimkui vertėtų atydžiai panagrinėti, kas dedasi po liberalų globos priedanga. Ten randa prieglaudos ir paramos įvairios tautos atmatos, leidžiančios nuodus į lietuvių kuną. Mūsų liberalai globoja gaują privisusių nezaležninkų “kunigų”, kurie besidaužydami iš vietos į vietą, tai šen, tai ten praminta suvadžiodami tamsius žmonės. Gį katalikų visuomenė, nors ji gerbia katalikystę, bet ir tautystės vė-

liavą bei Lietuvos labą daug augščiau kelia už kitas sroves. Todel ir pamokslai, jai ir jos vadams sakomi, ne vietoje.

— :: — :: —

KARĖS ŠMĖKLA AMERIKOJE.

Nuolatiniai nesusipratimai tarp Vokietijos ir Suv. Valstijų, privedė šiedvi šali prie pertraukimo diplomatinių ryšių. Gal tikroji karė ir neiškils, bet ir tai, kas jau šiandien įvyko, sujudino šią šalį. Karės obalsis visur skamba. Daug ginčijamasi, agituojama: tai už karę, tai prieš ją.

Nežinome, ką rytojus lemia. Rasite, visos jau susirinkusios audros išsisklaidins, arba patirštėję ims skelti žaibus ir perkunijas. Suiručių tuomet neišvengtume. Todel, dabar, audrų akyvaizdoje, nevertėtų mums per daug kištis į politiką, kad vėliau išvengus tokių ar kitokių nesusipratimų.

— :: — :: —

IŠVAŽIAVO EUROPON.

A. L. Tautos Taryba ingaliojo kun. Dr. V. Bartušką važiuoti Europon ir ten Lietuvių Tarybon įstojus atstovauti Amerikos lietuvių katalikų visuomenę. Pranešama, kad delegatas, kun. Dr. V. Bartuška, jau išvažiavęs.

I AMERIKOS LIETUVIŲ VISUOMENE ATSIŠAUKIMAS

Jau du metu atgal Amerikos Lietuvių Taryba pradėjo rinkti amerikiečių lietuvių parašus po peticija, kurioje reikalaujama Lietuvos suvienijimo į vieną politiškai-administratyvį kuną ir josios autonomijos. Ligšiol buvo surinkta apie 120,000 parašų.

Per tuos du metu pribrendo ir labiau paaikškėjo lietuvių politiškai reikalavimai. Šiandieną visos mūsų politiškai srovės (išskyrus dalį socialistų) reikalauja Lietuvai visiškai politiškai nepriklomybės. Bet mūsų reikalavimai tuo bus tvirtesni ir tuo tikresnes pasekmes atneš, kuo didesnis skaičius žmonių tuos reikalavimus apreikš ir parems. Ne dalis mūsų tautos turi pareikalauti Lietuvai laisvės, bet turime jos pareikalauti visi lietuviai, kaip vienas žmogus. Taikos kongrese po karės turime parodyti ne šimtą tukstančių, bet mažiausia tris kart tiek. Tik visai maži vaikai, kurie dar neišmoko rašyti, gali buti liuosi nuo priedermės pareikalauti Lietuvai laisvės.

Turėdama tai omenėje, Amerikos Lietuvių Taryba nutarė dar syki kreipties į tuos Amerikos Lietuvius, kurie dar nepasirašė po peticija (ar patys, ar per kitus), kad netrukdami savo parašus prijungtų prie visų kitų.

Galima tikėtis, kad šiais metais karė jau pasibaigs. Turime būti prisiruošę prie tos svarbios valandos.

Peticijos tekste bus padaryta maža atmaina. Žodis "autonomija" bus pakeistas nauju "neprigulmybė". Mes manome, kad visi pasirašiusieji su ta atmaina sutiks. Jeigu kas tečiau nenorėtų sutikti ir malonėtų pasitenkinti tik senuoju reikalavimu Lietuvai autonomijos, tas lai praneša apie tai ne vėliau, kaip iki 1 d. balandžio šių metų šiuo adresu: Rev. F. Kemėšis, 50 W. 6-th str., So. Boston, Mass. Tokio pavardė bus išbraukta.

Peticijos lapų ir nurodymų galima gauti pas A. L. T. vicepirm. kun. F. Kemėši, 50 W. 6-th str., So. Boston, Mass.

Amerikos Lietuvių Taryba.

— :: — :: —

Gana Tarnauti Dviem Panam.

Didžiausia katalikų klaida ir silpnybė, kad jie remia savo priešus. Išžiurėję, patėmysime, kad laisvamanių eilės yra užpildytos katalikų. Turime pripažinti liudną faktą, kad laisvamanių eilėse: jų organizacijose, draugijose ir, abelnai, judėjime, — atrasime Vyčių organizacijos narių. Kai-kur vyčiai yra uoliausi veikėjai laisvamanių draugijose bei kuopose.

Ar šiaip, ar taip, toks apsireiškimas nemalonus ir negeistinas. Tie, kurie remia katalikų priešus, negali vadintis Vyčiais. Jie eina prieš organizacijos įstatus, kurie draudžia remti judėjimą priešingą krikščionybei. Žinoma, yra tokių, kurie tą daro nežinodami, bet supratę savo klaidą, turėtų kuograičiausia apieisti laisvamanių eiles, nes kitaip negali būti Vyčiais. O jei kurie žino ir tyčiomis priklauso, tai kuopų valdybų priedermė — perspėti tokius narius, kad tarnauti dviem ponam negalima. Jei narys perspėjimų nepaisytų, privalėtų braukti lauk iš kuopos ir pranešti Centro Valdybai, kad toks narys negalėtų kur kitoje kuopoje prisiglausti.

Mielas jaunime, tik persistatykime kiekvienas dalyką kiau-
rai, o pamatysime, kokią klaidą darome remdami priešus. Mes juos gaiviname, stipriname, o jie mus išjuokia, spiaudo mums į jausmus, tyčiojasi iš mūsų įsitikinimų. Gaila darosi girdint

pajuokimus mūsų pačių ir mūsų brangios organizacijos. Todėl rimtai paklauskime patys savęs: ar iš tiesų esame Vyčiais, ar veidmainingai tuo vardu dengiamės. Pradėkime blaivai žiūrėti į dalykus ir nesiduokime išnaudoti bei išjuokti. Laisvamaniams, kokios srovės jie nebutų, tautybė nerupi. Jie visą energiją pašvenčia griovimui bei niekinimui, kas lietuvių tautoje yra prakiliausio. Todėl, atsimezdami nuo jų, pasirodysime ir tikrais patrijotais, — Tėvynės mylėtojais.

Lietuvos Mylėtojas.

— :: — :: —

FRAGMENTAI

Graži, skaisti mintis po svieta
Lakioja, rasti nori vieta;
Seniai ji jieško jau žmonyse —
Juose neranda... O mummyse?

Blogas mintis kas išvarysią,
Tuose gyventų ji širdyse;
Nes geros, mat, kartu ir blogos
Negali tilpt po vienu stogu.

Mintis skrajoja ir neranda
Sau vietos tinkamos; jau skrenda
Tolyn nuo mūsų... Bet dar laikas —
Pakvieskim ją, atmetę baikas!

* * *

Oi, vysta, vysta puošnios rožės
Darželyj sesės kvepiančiam!
Lapeliai krinta jųjų grožės...
Linksma ten buvo kiekvienam!

* * *

Oi, skauda, skauda man galvelė:
Senatvė, mat, nelaukiama
Atėjo, baigias jau dieneles —
Mirtis ateina skubdama!

L. Šilelis.

BRONISL. LAURAITIS

ST. RAZMANSKAITĖ

JIEDU APSIVEDĖ.

Br. Lauraitis, Šv. Mykolo par. vargon., apsivedė su St. Razmanskaitė, vasario 7 d., 1917 m. Abu jaunavedžiai yra darbštūs Vyčiai. Jis yra vedėjas L. Vyčių V-tos kp: choro, daug darbuojasi dėl visuomenės; Ji, nors čia gimus ir augus, yra uoli, darbšti, tėvynę mylinti Vytė. Geriausios kloties, jaunai porai!

Jaunime, Renkimės Prie Ateities.

Mes džiaugiamės savo jaunyste; džiaugiamės pačiu gyvenimu. Gyvenimas mums išrodo greit bėgančiomis dienomis. Mums vien tik žaisti, juokauti rupi ir abelnai, kaip linksmiau laiką praleisti.

Tuo ir yra jaunystė. “Linksminkimės, koliai jauni esam” — sakoma lietuvių dainoje. Jaunystė yra smagiausias tarpas žmogaus gyvenime. Jaunieji gyvename iliuzijomis, svajonėmis. Piname savo vaidentuvėje puikiausius vaizdus, o realis gyvenimas rodosi, kad kur tai labai toli yra. Ir mes ne mėgiame realybės, ji mums labai svetima.

Bet ar ilgam tas viskas. Trumpas žmogaus gyvenimas, o dar trumpesnė jaunystė. Praeis metai, kiti ir pasijusime esą subrendusiais žmonėmis. Išnyks svajonės ir iliuzijos ir apie jaunystę vien saldūs atminimai pasiliks. Tada susidursime su tikroju — realiu gyvenimu. Dabartiniai jaunuoliai apsives,

jaunuolės ištekės, atsiras šeimyna. Reiks stoti žiaurion kovon už buvį; kovon, kurioje iškilsime ar nupulsime, liksime pergalėtojais ar nugalėtaisiais. Tuomet atsižvelgsime į jaunystę ir gal kitaip ją apkainuosime. Kainuosime ją ne pagal tai, kaip ją linksmai praleidome, bet kaip ją sunaudojome geresniems dalykams. Rasite, jąja džiaugsimės, o gal gailėsime veltui praleisto laiko. O tas priklausys nuo to, kaip dabar veiksime, kaip elgsimės, nes praėjusių dienų negalima sugrąžinti ir padarytų klaidų — pataisyti.

Jauniems esant jau reikalinga rengties prie ateities. Jaunystė yra geriausias gyvenimo laikas ir turime ją tinkamai sunaudoti. Galime žaisti, linksintis — juk tam ir yra jaunystė, bet kartu neužmirškime, kad ir mes pasensime, kad reiks pakelti savystovio gyvenimo visus sunkumus.

Mums visų-labiausia reikalinga šviesties, kad giliau pažinus gyvenimo uždavinius; reikia veikti, kad ir kitus pažadinus prie darbo, nes nuo sutartino visų darbo priklausys mūsų ateitis. Jau dabar imkimės dėti pamatus ateičiai, nes nebe laikas dirbdintis arklą, kada reikia eiti arti. Išmokime, kaip geriau sutvarkius gyvenimo reikalus, kad užėmę vyresniųjų vietas, galėtume geriau gyventi, negu pirmieji gyveno.

Ir pagal tai, kiek mes prisirengsime ateičiai, kainuosime savo jaunystę. Tad neleiskime veltui laiko, bet dirbkime, mokinkimės, švieskimės iš gerų knygų, lankykime mokyklas jei galime, apčiuopkime kuoankščiau realų gyvenimą, išblaškykime iliuzijas. Išdrįskime tiesai drąsiai pažiūrėti akysna, nepaisant, kaip tas nebutų baisu. Kada atsieksime tiesą, tada jau daug bus atsieкта.

Gyvenimas yra mūsų pačių rankose ir niekas mums nepadės, jei mes patys neprisirengsime. Teisingai mūsų augštadvasis poeta, V. Kudirka, eilėse sako:

“Kol jaunas, o, broli, sėk pasėlio grudus
Ir dirvos nepleiski! Tuomet, kada jausi,
Kaip kuns ima stingti, dvasia jau susnudus,
Vėlu juk prie darbo: nė sėsi, nė piausi”.

Dabar sutverkime savo siekius ir jų vedami eikime pirmyn. Tik dirbdami galėsime ką nors susilaukti. Tad ir dirbkime visi; dirbkime dabar!

J. ČEPULIS.

*M. A. Ruseckas, geras kalbėtojas, L. Vyčių 25 kp. režisierius ir išy-
mus jaunimo tarpe veikėjas Clevelande, Ohio.*

Apie Ką Miškas Šlama, Užia...

Antai miškas...

Tamsus, tylus miškas...

Apsigobė plačiu žalumos apsiaustu ant augštos kalno briaunos, lyg norėdamas ją visą pridengti... Nusismaigė briauną kupstais ir kelmiais lyg armija uolių apgynėjų ir dunkso — ramus, paslaptingas...

O ten — iš prieš riogso liudnas klonis, be žalumos ir be kitų gamtiškų iššipuošimų.

Tuščias ir vargingas... Jo dugnu ir šalip miško ritasi sriaunas upelis, o ant jo krantų du dideliu stulpu. Kairėje stovi stambus geležinis stulpas, su vokiečių aro atspauda; dešinėje medinis stulpas — stambus, apširpęs, baltai nuteptas — ant jo pareikštas Maskvos aro ženklas.

Jūs žinote, ką tai reiškia?

Tai rubežiaus kardonas, skiriantis Lietuvą nuo Lietuvos!... Tai žaizda, įrėžta svetimųjų rankų ir dar nepagijusi — o ne! O šalimis, abiem pusėm, riogso stulpai, nuostabūs ženklai nekrikščioniškų laidotuvių, lyg kapuose pastatyti paminklai, nors be parašų, bet — daug kalbą...

Tylėdami apsistojome.

Ką daryti, ką sumanyti akyvaizdoje skaudžios, gilios ir kruvinos žaizdos? O iš miško anapus klonio skrenda nedrąsus balsas ir kalba: — Musiškė esi!'' O iš laukų iš anos pusės banguoja liudna daina ir verksmingai dejuodama kalba: — Kam mus atskyrė?

Upelis mitriai ritasi, lyg norėdamas pabėgti tolyn iš vietos — kur jį pakeitė rubežiniu grandiniu, kur jį išspraudė tarp dviejų stulpų lyg tarp kalavijų įsmeigtų motinos krutinėn...

Ten, ant kalno briaunos, kaž-kas juda. Kaž-koks šešėlis šmėkščioja akyse. Kas žibėioja saulės spinduliais, švistele ir vėl dingsta?

Žingsnius jaučiame kas-kart vis aiškiau. Ag! tai kareivis šautuvu prie peties, atlieka savo sargybą, vaikščiodamas nuo stulpo link stulpo. Kareivis daboja rubežių, kad kas nepereitų jo. Jis saugo, kad lietuvių širdis nesusisiektų... Kareivis saugo, kad kas iš anos pusės neprakalbėtų į brolių gyvenantį šioje pusėje. Juk tam ir tiedu stulpu, kad primintų, kad tas uždrausta.

Ei, kareivi!... Ar negaila tavo triuso? Nei tavo šautuvas padės, nei munduras nugązdys — iš miško link klonio sriovena paslaptingas balsas, jis neša žinią anai pusei; skrieja raibasis paukštelis — jo plasnojime mūsų skundai girdis, — skundai už tukstančius skriaudų ir neteisybų... Laukais, lankomis, kalnais, kloniais, lengvute migla, šalta rasa vaikštinėja mūsų vargingos žemės atdusiai — kareivi, ar juos suturėsi, kad nekeliautų už šitų rubežinių stulpų!

Antai miškas... Tamsus, tylus miškas... Stulpų eilės eina nuo Baltikos skersai per Lietuvą. Jie skriodžia mūsų žemę užimtą rusų ir skiria nuo vokiečiais užimos. Kas per ilgis įrėžio skaudžiausios tautos žaizdos! Kiek gi viso stulpų abiem pusėm! Kiek pašinių sukoneveiktame kune!... O tečiau, kada žiurime į tuos ženklus, nusiminimas mus nealpo, dvasia neverkia beviliū liudėsiu... Mintims, širdžiai ir brangiausiems mūsų atsiminimams bei svajonėms del tėvynės ateities — stulpų, kardonų nei kareivių jau nėra. Kareivis grįžta — eina tolyn, vėl grįžta ir panašiai daro jų tukstančiai... Bet nekenkia mūsų mintims ten lėkti, anos pusės mylėti, karts nuo karto sau atkartoti: ir čia mūsų ir ta ne jusų.

Du stulpu veizi viens į kitą...

Kuomet pirmu kartu juos čia pastatė? — Ar ilgai jie čia stovės?

Ei, tamsusis miške! — be abejo, tu žinai kada šie stulpai išvirs ir kareivių toj pusėj niekas nematys. Ei, miške slėpiningas, tu gerai žinai, ko anos pusės širdis trokšta ir į ką tvirtai tiki... Tyliomis naktimis vis kuždėk kloniui ir liudniems laukams anoje pusėje, ko žmonių širdis ir sielos jieško...

Tuomi mus neišskirs. Ką rubežinis skirsnis reiškia, arba tiedu stulpu... Tai tik žaizdos, o jos pagydomos!

Tamsusis miške, tylusis miške, ar tu žinai vaistus — sugydymui šitų žaizdų?...

Miškas vis paslaptिंगai kalba...

M. Z.

LIET. VYČIŲ PENNSYLVANIJOS APSKRIČIO

1-mojo SUSIVAŽIAVIMO PROTOKOLAS.

Liet. Vyčių Penn. Apskričio 1-mas susivažiavimas įvyko vasario 4 d, 1917 m., Edwardsville'je, Pa.

Vietinės kuopos pirmin. P. Sabaliauskas, susirinkimą atidarė malda.

Susirinkimui valdyba išrinkta iš sekančių: pirm. T. Šamis, rašt. F. A. Černiauskas, maršalka J. Pilipavičius, peržiūrėtojai mandatų: J. B. Lietuvninkas ir B. Gibavičia.

T. Šamis kalba į delegatus nurodydamas susivažiavimo tikslą ir apskričio naudingumą.

Mandatų komisija praneša kokios kuopos prisiuntė delegatus ir kas atstovauja:

15 kp. Wilkes-Barre, Pa.: 1. J. Lietuvninkas 2. J. Augiutė, 3. B. Gibavičia, 4, P. J. Dambrauskas, 5. O. Vaškeliutė, 6. Kun. J. Šiupšinskas;

35 kp. Kingston, Pa.: 1. M. Abraičiūtė, 2. P. Sabaliauskas;

57 kp. Plymouth, Pa.: 1. J. Pilipavičius, 2. O. Šlamžiūtė, 3. A. Liegiutė;

Centro Valdybos nariai: O. Šergaliutė, T. Šamis ir F. A. Černiauskas.

Po trumpo apkalbėjimo apskritis nutarta vadinti: Pensylvanijos L. Vyčių Apskritis.

Organizavimui naujų kuopų šiose apylinkėse išrinkta komisija iš 4 asmenų: T. Šamis, F. A. Černiauskas, P. J. Dambrauskas ir J. M. Dumčius.

Nutarta uoliai remti Sav. Vytį renkant paskolas ir aukas.

Del stokosl aiko atidėta kitam kartui sutvarkymas vakarų rengimo klausimo.

Apskričio valdybon išrinkta šie asmenys: pirm. T. Šamis (27 Short st., Edwardsville, Pa.), rašt. J. M. Dumčius (199 Noble Lane, Wilkes-Barre, Pa.), pirm. pagelb. Ag. Liegiutė (123 Northeham st., Plymouth, Pa.), kasininku M. Abraičiūtė (106 Church st., Edwardsville, Pa.), kasos glabėjais: J. Pilipavičia ir O. Šergaliutė.

Apskričio susivažiavimas nutarta laikyti kas trys mėnesiai; jeigu būtų reikalas, valdyba šauks extra susirinkimus.

Kitas susivažiavimas nutarta laikyti Plymouth, Pa. bažnytinėje salėje. Nutarta, kad valdyba klausimus kuopoms paduotų apsvarstyti pirm susivažiavimo.

Susirinkimas uždaryta malda.

F. A. Černiauskas, rašt.

Ko pats nenori, nedaryk ir kitam.

* * *

Ne visa auksas, kas auksu žiba.

* * *

Ne tas vyras, kurs pradeda, bet tas, kurs pabaigia.

* * *

Be mokslo, kai be akių.

* * *

Mažas grudelis didžiu medžiu išauga.

Kas Jaunimo Veikiama.

CHICAGOS CHRONIKA:

13-tos KUOPOS DIRVONAI.

Vasario 4 d. L. Vyčių 13-ji kp. surengė vakarą. Vaidino "Ant bedugnės krašto". Pasibaigus programai šokta tautiški šokiai.

Vasario 7 d. minėta kuopa laikė savaitinį susirinkimą. Nutarta gavenioje surengti milžinišką vakarą parapijos naudai.

Kuopos Korespond.

5 KUOPOS DIRVONAI.

Vasario 3-čią d. surengė šeimynišką vakarą. Susirinkęs jaunimas gražiai pasilinksmino. Choras padainavo dvi daini. Toliau sekė eilės. Laike vakarienės pp. M. Juras ir M. Mažeika pasakė prakalbas apie jaunimo tikslą. Viskas gražiai prasidėjo ir užsibaigė.

Vakarinių kursų mokinys.

IV-tos KUOPOS DIRVONAI.

Vasario 1 d. laikė susirinkimą.

Aptarus bėgančius reikalus, prisiminta Vyčių Kalėdinis Fondas. Vienbalsiai nutarta ir paskirta tam tikslui iš izdo \$5.00, nariai sumanė suaukoti kita tiek. Taip ir padarė.

Prie šios kuopos yra susiorganizavęs Muzikantų Benas, kuris gana gražiai groja ir turi nemažą skaičių narių. Benas reikale galės partarnauti ir kitoms kuopoms.

M. J. Balsienė, kp. rašt.

PRAKALBOS APIE TĖVYNĘ.

Šv. Mykolo parap. svetainėje 9 d. vasario kalbėjo Dr. Bielskis apie tėvynę ir jos vargus. Kalbėjo dviem atvejais. Pasiklausyti prakalbų susirinko pilna svetainė žmonių. Perstatęs susirinkusiems mūsų tėvynės Lietuvos paveikslą, padarė rinkliavą ir aukų surinkta \$74.33. Po prakalbų daug asmenų užsirašė į

Liet. Gelbėjimo Armiją pasižadėdami kas mėnuo mokėti tam tikrą sumą.

Jaunimas čia darbuojasi įvairiais budais.

Pranas.

GRAND RAPIDS, MICH.

Kas veikiama.

Vasario 11 d. Liet. Vyčių 43 kp. surengė margą vakarėlį. Žmonių buvo apie 400.

Vasario 18 d. vaidinome du veikalų; be to dasidėjo monologų, dialogų, eilių, dainų; užbaigta Vyčių Himnu. Vakaras rengta kuopos naudai.

Grand Rapids lietuvišką mokyklą lanko apie 400 vaikučių. Lietuviškai, be poterių, nieko nemokoma. V. Stasevičia, vietinis vargonininkas, sudarė mažulių chorą, tikslu rėpti lietuvištos meilę, ir pramokinti tautiškų dainų. Atsilanko apie 60 vaikučių.

Vyčiai ateičiai užsibriežę daug veikimo. Klausinėjasi ir laukia, kada išeis savaitinis "Vytis". Rems, kiek galėdami.

Tas.

SO. BOSTON, MASS.

Sausio 28 d. vietinė Liet. Vyčių 17-ta kp. surengė dideles prakalbas. Protarpiai buvo pajavairinta dainomis.

Pirmas kalbėjo kun. Urbanavičius. Antras — F. Strakauskas (moksleivis). Trečias — A. Kneičis — "Darbininko" Administratorius. Ketvirtas — J. Karosas. Daug rimtų patėmijimų bei minčių jie pasakė. Toliau bažnytinis choras, vedamas p. M. Karbausko, padainavo tautiškų dainų. Publikos buvo pilna salė. Prisirašė 20 naujų narių. Nukentėjusiems nuo karės surinkta \$43.35 aukų.

Kp. Korespondentas.

HOMESTEAD, PA.

Sausio 28 d. Liet. Vyčių XI kuopa laikė metinį susirinkimą. Išrinkta šiems metams kuopos valdyba; „Audra Giedroje“ nutarta vaidinti vasario 17 d.; užgavėnių vakare nutarta surengti vakarą; kalbėta apie surengimą gegužinės ateinančią vasarą. Ir daugiau dalykų buvo apkalbėta.

Vytis J. G.

CLEVELAND, OHIO.

Vietiniai Vyčiai, gavę progos, rengia vakarus su visokiais išmarginymais.

Sausio 27 d. L. Vyčių 25 kp. surengė šeimynišką vakarėlį su programą ir įvairiais žaidimais. Šiame vakare dalyvavo gerb. svečias — Dr. J. J. Bielskis.

Prakalbos.

Sausio 29 d. Dr. J. J. Bielskiui Vyčiai surengė prakalbas. Dalyvavo choras, žymios solistės: p-nios S. Greičienė ir V. Bukauskienė; deklamavo p-lė B. Skripkauskaitė ir J. P. Vilimas. Aukų surinkta \$115.96. Bus perduotos T. F. išdin.

Vakaras ir Išlaimėjimas.

Vasario 4 d. L. V. 25 kp. vakaras su programą ir išlaimėjimu visais žvilgsniais nusisekė. Pelną liks.

M. Š.

SPRING VALLEY, ILL.

Lietuvos Vyčių 28-ta kp. tik penki mėnesiai kaip atgijo, o narių jau turi apie 50.

Sausio 27 d. surengė vakarą „Majestic“ svetainėje. Scenoje perstatė „Karės Metu.“ Vaidinta pusėtinai. P-1 A. Rupšlauskaitė labai gražiai padainavo solo „Tykiai, tykiai“... ir p-lė E. Masiukaitė „Siuntė Mane Motinelė.“ P-o A. Mandėikos veda mas choras padainavo keletą dainelių. Žmonės pasitenkinimą išreiškė rankų plojimu. Valio, Vyčiai!

B. Petras.

SO. BOSTON, MASS.

Vasario 1 d. L. Vyčių 17-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Išduota raportas vakaro rengto lapkričio mėnesyje. Iš jo liko \$3.70 pelno.

Toliau apsvarstyta laiškas atsiųstas Liet. Dr. Kliubo. Jame Vyčiai kviesta prisidėti prie laisvamųjų rengiamojo vakaro. Atspėjus laisvamųjų mintį, ką jie nori atsiekti, pakvietimas atmesta. Paskui truputį prisiginčyta delei fondų. Ant galo padaryta rinkliava karės nukentėjusių naudai. Surinkta \$5.85.

Vyčių Vakaras.

Vasario 4 d. Vyčiai surengė vakarą. Scenoje vaidino „Už Tėvynę.“ Nors kąi-kurie aktoriai buvo apysilpniai, bet, abelnai, įspudis išėjo didelis. Gyvai išėjo „Sniego Drilius.“ Dainos, deklamacijos ir-gi pasisekė. Vakaro pelnas skirta nukentėjusiems nuo karės. Publikos apsilankė pilna salė.

Vytis.

WATERBURY, CONN.

L. Vyčių 7-ta kp. vasario 11 d. laikė mėnesinį susirinkimą. Nutarta surengti vakarą vasario 20-toje. Ateityje žadame išmokti ir perstatyti scenoje „Žydų Karalių,“ „Ant Bedugnės Krašto,“ „Palangos Mergele“ ir „Pagundą.“ Kuopa uoliai darbuojasi.

17 kp. Narys.

BROOKLYN, N. Y.

Sausio 8 d. L. Vyčių 44 kp. laikė mėnesinį susirinkimą. Nutarta įsteigti vakarinę mokyklą lavinimui prigimtos ir anglų kalbų. Išrinkta šiems metams kp. valdyba. Pakelta klausimas apie sudarymą intekmingos dramatiškos kuopos. Tuo tikslu nutarta susaukti katalikiškų draugijų konferenciją, kad šį klausimą rimtai išrišus ir suorganizavus. Sausio 21 dienoje nutarta surengti vakarą.

Vytis.

NEW PHILADELPHIA, PA.

Darbai Liet. Vyčių 65 Kp.

Lietuvos Vyčių obalsis: Viskas Lietuvai, Lietuva-gi Kristui," todėl mūsų kuopa ir pradėjo veikimą nuo darbų, kurie patiktų Kristui. Kaip-tik susidarė kuopa, sumanyta ir įrengta (spalių 26 d. 1916 m.) vakarienių vietinės bažnyčios naudai. Gryno pelno toji vakarienių davė \$150.00.

Vietiniai Vyčiai uoliai prisidėjo prie Lietuvių Dienos. Ir čia parodė gabumus ir energiją.

Naujuose Metuose parengė šokių vakarą su skrajojančia krasa. Gryno pelno liko apie 35 doleriai. Dalį pelno žadama skirti nukentėjusiems nuo karės Lietuvoje. *A. J. Gudaitis.*

MELROSE PARK, ILL.

Sekmadienyje, sausio 28 d., susirio moterystės ryšiais A. Jonča su Ona Jončiute. Abu prigulėjo prie L. Vyčių 22 kuopos ir prie choro. A. Jonča yra uolus jaunimo budintojas ir veikėjas katalikiškoje dirvoje. *Liet. Pelėda.*

SPRING VALLEY, ILL.

Vasario 4 d. įvyko L. Vyčių 28 kp. susirinkimas. Nutarta Lietuvių kolegijos naudai surengti vakarą.

Julius Č.

PERU, ILL.

Šv. Bedo Kolegija.

Sekmadienyje, vasario 11 d. A. L. R.-K. M. S-mo 3-čia kp. laikė literatūrinį susirinkimą. K. Mantvydas imė šė Lietuvių Dienoje (Šv. Kazimiero d.) užpirkti šv. Mišias. Įnešimas priimta. Paskui prasidėjo programos. K. Mantvydas kalbėjo apie tėvynės meilę. *J. Ciceronis.*

REDAKCIJOS ATSAKAI.

Springvališkiui, A. Benediktui.—Kad ne kitų, tai Jūsų butų tilpė.

P. L. — Eiles išskaitę patalpinsi-me arba pranešime savo nuomonę.

Korespondentams (abelnai).—Dovanokite už trumpinimą. Medžiagos turime daug, o vietos maža.

PASKOLOS SAV. VYČIUI.

51 Kun. J. J. Valantiejus, Waterbury, Conn.	\$50.00
52 J. V. Kovas, " "	25.00
53 B. Digris, " "	10.00
54 J. Salučka, " "	10.00
55 P. Kevinas, " "	10.00
56 P. Dulke, " "	10.00
57 O. M. Stalioniutė, " "	10.00
58 A. Žukauskas, " "	10.00
59 J. Nemura, " "	10.00
60 A. Barkauskas " "	10.00
61 J. Jagminas, Roseland, Ill.	10.00
62 Kun. M. J. Urbonas, Du Bois, Pa.	10.00
63 O. Mačiutė, Brooklyn, N. Y.	10.00
64 M. Žemantauskaitė " " "	10.00
65 J. Adomaitis, " " "	10.00
Vyčio No. 23 paskelbta	765.00

Viso iki vasario 15 d. 1917 m.\$970.00

P. Mulevičius, Liet. Vyčių Iždininkas.

“ZVIRBLIS”

LIETUVIAI! pasiskubinkite užsisakyti
 “ZVIRBLI” — juokų ir satyros mėnesinį laikraštį,
 kurs yra jau žymiai padidintas ir metams prekioja tik 1 doleris.

“ZVIRBLIS,”

242 W. Broadway, :: So. Boston, Mass.

THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.

3246-48 So. Halsted St., Chicago. Ill.

Overkotai, Siutai sulyg šiai madai.
 Mes užlaikom už kainas pigesnes, kaip kitur.
 Pilna eilė vaikų aprėdalu.

Savininkai: A. MASIULIS ir J. PETRAUSKAS

“PAZANGA”

“PAZANGA” yra mėnraštis ir skiriama prasilavinusiems lietuviams ir apsiskaičiusiems darbininkams.

“PAZANGA” sutraukė prie savęs gabiausius Amerikos ir Europos lietuvių rašytojus ir pripildoma, todėl, originaliais raštais.

“PAZANGOJ” gvildinama aktualiai lietuvių tautos klausimai.

“PAZANGOJ” rasi dailiosios literatūros, nes jai bendradarbiauja talentingi Amerikos ir Europos literatai.

“PAZANGA” pažymi įvairius pažangos apsi-reiškimus.

“PAZANGA” nušviečia ir gvildena gyvenimo klausimus tautiškai-krikščioniškoje dvasioje.

“PAZANGOJ” per tai plati dirva jauniems literatams ir mokslo vyrams parodyti savo gabumus ir juos lavinti.

Metinė prenumerata \$2.00, pusmetinė \$1.25; atskiras numeris 25c. agentams didelis nuošimtis.

Visuose Redakcijos ir Administracijos reikaluose kreipkitės šiuo antrašnu:

“PAZANGA”

614 W. Mahanoy Ave., :: Mahanoy City, Pa.